

Xavier Solanas

El passeig de la Rambla em sembla, sincerament, una bona entrada al poble.

La Llagosta: la bellesa és a l'interior

Amb poc menys de 3 quilòmetres quadrats, la Llagosta és el més menut territori del nostre veïnat!

MARINA MARTORI

Avui el dia és gris. No trigaré massa a saber que la desitjada pluja és a punt d'arribar i que la meua visita a la Llagosta va ser just el dia abans del cap de setmana revitalitzador. Quan pujo al cotxe, aquest cop acompanyada de la meua mare i del meu fill (tres generacions que volten pel Vallès) el primer que comentem, després del temps, és que no sabem exactament com s'arriba a la Llagosta.

Per mi, la Llagosta, és aquella estació de tren plena de cotxes multicolors que de petita (de més petita) em meravellaven. Poc més que aquell record acolorit és el que sé de la Llagosta i, per tant, tot i que tinc la sensació que hi he d'anar direcció a Barcelona i esperar-me per descobrir el poble fronterer (l'últim, abans d'arribar a l'omnipresent barcelonès), no sé massa on vaig, i amb això, jo ja em munto una aventura.

Una aventura una mica documentada, tot s'ha de dir, perquè abans d'anar-hi xafardejo pel sempre omnipresent internet i trobo ja alguna curiositat. Per exemple: sabíeu que la Llagosta és el poble més petit en territori del Vallès Oriental? Amb poc menys de 3 quilòmetres quadrats, la Llagosta és el més menut territori del nostre veïnat! I això em

sorprèn. Potser sigui perquè hi ha una altra xifra que diu que la població ja supera els 14.000 habitants i que és un dels pobles més "industrialitzats" del Vallès. I és clar, la pregunta és òbvia: on hi caben tanta gent i tanta activitat?

Doncs sí, en només 3 quilòmetres quadrats. I en arribar a la Llagosta (que no té cap secret, la veritat, perquè està ben bé al mig d'anar a Barcelona) ho veus claríssimament. Les cases (els pisos majoritàriament, que de cases n'hi ha poques) toquen de costat amb les naus de les fàbriques, les noves i les velles, amb els punts de cultura, amb la gent que passeja pertot l, fins i tot, amb Montcada i Reixac, que està més que a tocar.

Fins i tot estan a tocar un de l'altre els dos centres neuràlgics del poble: l'Ajuntament i l'Església, que comparteixen placeta també amb el Mercat.

Per arribar a aquesta plaça cèntrica has de caminar la Rambla 11 de setembre. Jo, que vinc de Llinars, és a dir de Granollers, entro pel que em sembla la part més nova de la Rambla. Aquest passeig de plàtans, envoltat a banda i banda de pisos nous i velles, em sembla, sincerament, una bona entrada al poble.

Els que coneixeu la Llagosta, els que hi viviu, sabreu que la bellesa no és la carta principal del poble. No podria dir que sigui un poble maco, coquetó o arregla-

Un anar i venir d'activitat que es veu propiciat per una activitat comercial fantàstica. Tota la rambla de l'11 de setembre, a banda i banda, està plena de comerços que ofereixen de tot i més al poble, a la gent.

det... La Llagosta és un poble una mica apilonat, on els carrers, els pisos, els edificis i les fàbriques, s'enganxen unes a les altres amb no massa estil, la veritat. Però també sabreu, els que coneixeu la Llagosta, els que hi viviu, que el que sí que la defineix i crec que això és més important i tot, és que és un poble viu, animat, ple, activat.

Vagis per on vagis del poble, et moguis a peu o en cotxe, per les places, els carrers, la Rambla, l'Ajuntament, l'Església, el Centre Cultural o el Mercat (quin mercat més ple!), trobaràs gent, famílies amb cotxets, avis que passen, joves amunt i avall...

Un anar i venir d'activitat que es veu propiciat per una activitat comercial fantàstica. Tota la rambla de l'11 de setembre, a banda i banda, està plena de comerços que ofereixen de tot i més al poble, a la gent. No hi ha una sola franquícia. Els comerços són d'aquí, d'aquells on entres i saben com et dius i que acostumes a demanar un cafè amb llet. La gent s'atura, xerra, parla, es comunica. Tots amb tots.

I aquests comerços d'aquí del centre, baixen de quantitat, però no desapareixen de la resta del poble. Un poble que potser, vist des de lluny, sembla com aturat als anys 60 però que ha crescut i continua fent-ho mirant-se a ell mateix, a la seva gent.

La història de la Llagosta la lliga a Santa Perpètua i a Sant Fost, i precisament va ser d'aquest últim que es va separar el 1945. És a dir que la Llagosta és la Llagosta des de fa molt de temps, però que damunt del paper ho és des de fa poc més de 50 anys. Potser per això el poble és petit i bàsicament d'ara. Les mirades al passat no són el que destaco de la Llagosta sinó més aviat les del present.

Proper a Barcelona, ben comunicat i gran receptor d'immigració, la Llagosta és un municipi que cal descobrir més que mirar, que cal viure més que veure. Sense cap dubte és d'aquells que es pot afirmar que "la bellesa és a l'interior".

Enfilo el camí de plataners i m'allunyo. Ja sé on és i me n'enduc la cridòria dels nens i el xerrar de la gent com a record, com a plaça.